

ਬੇਬੀ ਕਰਨ ਅਮੇਲ

ਬਨਾਮ

ਟਿੱਕਾ ਰਤਨ ਅਮੇਲ

1956 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 135

12 ਮਈ 1965

ਟਿੱਕਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV) 3 ਐਮ ਸਿਧਾਂਤ ਅਣਦੇਹੰਗ- ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਇਸਟ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਹਿਸ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਲੀਮੇਸ਼ਨ ਕੀ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਚ ਹੈਨ-ਸਰ-ਸਕੀ ਸਟੇਟਸ ਹੁਰਸ ਐਸਟੂਸ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਕੀ ਗ੍ਰੀਮਲ primogenituere ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਹੈ

ਸੰਪੱਤੀ ਕਲਾ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ (1882)-3 ਐਮ-ਸਿਧਾਂਤ ਅੰਡਰਹੰਗ- ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਐਕਸਟੇਟ-ਅਗਲੀ ਉਸ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਕੀ ਅੰਬੇਲਾ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਸਤਲੁਜ ਸਈ ਬੁਰੀਆ ਇਸਟੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਕੀ ਮਾਈਕ ਦੁਆਰਾ ਗਾਉਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਬਿੰਦ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਵੇਸਲੇਪਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਰਾਬਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਲੋਕ ਟੀ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਐਕਟ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਧਾਰਣ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਲਗ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਰਵਾਇਤੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਦੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਟੁੱਟ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ, ਆਲ੍ਹਣੇ ਦਾ ਵਾਰਸ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਰਕ, ਅੰਬਾਲਾ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਬੁਰੀਆ ਅਸਟੇਟ ਅਟੱਲ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੀ

ਵੰਡ ਨੂੰ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੰਭਾਲਦਿਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੈਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਗੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਸੰਪਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਾਈ ਦੂਰੀ ਕੋਰਾਹੀਡ ਹੈ

7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਬੂਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸੁਣੇ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਵੀ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਲ. ਸਿਮਲ ਜੀ.ਪੀ. ਜੇਡ ਸਤੀਸ਼ ਸਿਰਲ ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਸੇਤੀਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਨਿਰਣਾ

ਇਹ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਦੁਆ, ਜੇ. ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਕੈਪਟਨ ਟਿੱਕਾ ਰਤਨ ਅਮੋਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈਮ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਲੀਨੇਸ਼ਨ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ dmth 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਅਸਰ ਹੈ।

ਮੁਦਈ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ; ਸੰ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਹੈ। ਇਹ ਪੇਡੀਗਰੀ ਟੇਬਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਏ. ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ "ਭੰਗੀ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰੀ ਦੀਆਂ 12 ਮਿਸਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਸੰਨ 1764 ਵਿੱਚ "sTngh Buria" ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਟਰਮੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ

tory ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੱਕ ਬੂਰੀਆ ਜੇ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਮੁਖੀ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਸੀਸ-ਸਤਲੁਜ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਜਾਂ ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੂਰੀਆ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜਗੀਰਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਲੈਂਡ ਰੇਵੇਨਿਊ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਆਈਐਸ-ਸਤਲੁਜ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਆਈਐਸ-ਸਤਲੁਜ ਜਾਗੀਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। -ਸਤਲੁਜ ਜਗੀਰਦਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀਆਈਐਸ-ਸਤਲੁਜ ਅਸਟੇਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸੀਆਈਐਸ-ਸਤਲੁਜ ਜਾਗੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ

ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲਾ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ 13 ਜੂਨ, 1904 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 106 ਅਤੇ 107 ਦੁਆਰਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਸਤੰਬਰ, 1861 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 1921 ਵਿਚ ਸ.ਬੀ.ਐਸ. ਲਫਮਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜਾਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਸਿਰਫ਼. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ। ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ, ਬੁਰੀਆ ਅਸਟੇਟ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ, ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਵੈਂਡਜ਼ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਗਰਾਨ ਜੁਲਾਈ, 1950 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1. ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਇੰਤਕਾਲ ਕਰਵਾ ਲਏ। ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਭਾਗ-ਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ, ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. I ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਵੰਡ ਦੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਆ, ਜੋ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ ਨੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 3 ਤੋਂ 13. ਹੁਣੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਆਈਐਸ-ਸਤਲੁਜ ਅਸਟੇਟ ਅਤੇ ਜਾਗੀਰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਵੈਧ, ਅਯੋਗ, ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਲਟੀਮੇਟਿਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਭੰਗੀ ਜਾਟ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅੰਬਾਲਾ ਜ਼ਿਲੇ ਦੀ ਰੀਤ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਮਾਏ-ਧਾਰਕ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੰਪਰਾਗਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿ ਲੁਭਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1

ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਲਾਇਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਇਹ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅੜਚਨਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲਗ-ਅਲਗਤਾ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣਗੇ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 13. ਜੇ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬੇਬੀ ਨੰ. 2 ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਹਨ, ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਲੇਕਸ ਸਟੈਂਡੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਮਾਂ-ਪੱਟੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਜੋਂ ਵੀ। ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਰਪਸ ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਰੇਟਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਵਾਧੂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਕੈਪਟਨ ਟਿੱਕਾ ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦਰਮਿਆਨ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਤਲੁਜ ਜ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਅਟੱਲਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ ਜੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ I ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1947 ਵਿੱਚ ਬਰਤਾਨਵੀ ਹਕੂਮਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁੜ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ। ਦਰਖਾਸਤ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀਸ-ਸਤਲੁਜ ਜ਼ਰੀਰਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

(1) ਕੀ ਸੂਤ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀਸ-ਸਤਲੁਜ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਸ-ਸਤਲੁਜ ਜ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ?

(2) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ?

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਵਲ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

(4) ਜੇਕਰ ਉਪਯੋਗ ਨੰ. 2 ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂਸਫਰ ਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 27 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ?

(5) ਕੀ ਜੱਦੀ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਹੀਕਾਰ ਦੀ ਹੈ?

(6) ਕੀ ਸਾਡੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 8 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 9 ਤੋਂ 13 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਪਰਦੇਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ?

(7) ਕੀ ਇਹ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਕੰਮ ਸਨ? (8) ਕੀ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਗਵਰਨਲ ਹਨ

ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

(9) ਕੀ ਮੁਦਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 17 ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਪੁੱਤਰ ਹੈ

(10) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲੀਨੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ?

(11) ਜੇਕਰ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 10 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਕ ਸਟੈਂਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਹੈ?

(12) ਕੀ ਮੁਦਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿੱਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(13) ਕੀ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ?

ਐਕਟ ਜਾਂ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ?

ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1, 4, 5, 8, 9 ਅਤੇ 13 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 2, 3, 7, 10, 11 ਅਤੇ 12 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅੰਕ ਨੰ. 6 'ਤੇ, ਛੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੋ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਵੇਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ ਐਕਟ (ਨੰਬਰ 8 ਆਫ 1953) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜਗੀਰ ਜਾਂ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੀਮੇਡ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪੁਨਰ-ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। primogenitum ਦਾ ਨਿਯਮ. ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਅਹਿਲਮਦ ਜਗੀਰ ਬਤੌਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਮੈਂ 1887-88 ਅਤੇ 1917-18 ਦੇ ਜਗੀਰ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਰਿਆ ਜਾਗੀਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਜਗੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਤਨ ਚੰਦ, ਕਲਰਕ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫ਼ਤਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 60 ਮਿਤੀ 26 ਫਰਵਰੀ, 1857 ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਕਾਪੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਬਾਇਲ ਨੰਬਰ 21 XLVIII ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮਾਂਡਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸੀ.ਆਈ.ਐਸ. ਸਤਲੁਜ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 8/1 ਵਜੋਂ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ, ਅਹਿਮਦ ਜਗੀਰ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫ਼ਤਰ ਅੰਬਾਲਾ, ਨੇ ਲਾਗਰ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 13/1-11 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਅੰਬਾਲਾ ਗਜ਼ਟੀਅਰ (1923-24 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ।

ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਟੇਕ ਰਟਨ ਅਸਟੇਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1904 ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 13/8, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਪ੍ਰੀਖਿਆ

"ਮੇਰੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਲੀਗ (ਐਸਸੀ) ਵਾਰਸਾਤ (ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਰਿਆਸਤ (ਰਾਜ) ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਊਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਵੰਸ਼ਜ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਲਈ ਰਾਜ (ਬਦਲਾਅ) ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਕਲੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਰਿਆਸਤ (ਰਾਜ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।) ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ. ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਰਕਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਰਿਆਸਤ (ਰਾਜ) ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮੁੱਚੀ ਲਿਸਕਾ (ਰਾਜ) ਬਾਰੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਰਈਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਜਾਗੀਰ ਦੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਈਸ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਈਸ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਰਈਸ ਸੌਂਦੇਸਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਭਰਾ ਗਵੇਮੈਂਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਈਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਇਸ ਡਿਵਾਈਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ"

ਕਲੈਕਟਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਲਿਖਤ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 26 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫੈਬੀਬਿਟ

ਡੀ. 15 ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਜੇ ਕਿ 13 ਜੂਨ, 1904 ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 106 ਅਤੇ 107 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਧਾਰਾ ਹੈ

"ਨੰਬਰ 106-ਸੂਚਨਾ-ਜਦੋਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ, 3 ਜੁਲਾਈ, 1861 ਨੂੰ, ਮਰਹੂਮ ਸੰਦਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਪੁੱਤਰ ਸੰਦਰ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, ਅੰਬਾਲਾ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨੀਆ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਈਮਜਨੀਚਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਈ ਗਈ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਉਕਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਡੀਡਬਲਯੂ ਜੇ ਦੀ ਵੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀ ਉਕਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਇਕਮਾਤਰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਰੇਤ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੂਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਡਿਵਲਵਡ ਹੁੰਦਾ:

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਗਵਰਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1872, 1909 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. ਟੀ.ਵੀ. ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਕਾਨੂੰਨ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਮਰਹੂਮ ਸਰਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲ ਦੀ ਰੇਤ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1872 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8.A ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 107 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1900 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. IV ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਗਵਰਨਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੂਲ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 13 ਜੂਨ, 1904 ਦੇ ਅੰਕੜਾ ਨੰਬਰ 106, ਅੰਬਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਬੁਰੀਆ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ (2) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ Nest bem Exhibe, P.W. 13/1 ਮਿਤੀ 14 ਮਾਰਚ 1889 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਬੁਰੀਆ ਤਗੀਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ 13/9 ਇਹ ਇਸ ਜਗਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂਚ ਸੰਬੰਧੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਊਨੀਸ਼ਨਰ, ਕਮਾਲ, ਮਿਤੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1889 ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਂਚ ਸੰਬੰਧੀ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸਟ ਹੈ। 1887-88 ਅਤੇ 26 ਮਾਰਚ, 1889 ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ 734 ਪੈਰਾ 3, ਮਿਤੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1889, ਛਾਪੇ ਪੇਪਰ-ਹੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 158 'ਤੇ। ਵੇਲ. ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੋਤੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸ. ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1888 ਦੇ ਸਮਝੋਤੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 13/3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁਨਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 13/7, 12 ਦਸੰਬਰ, 1888 ਨੂੰ ਬੁਨਾ ਦੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਗੀਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 23, ਸ਼ਿਵ ਦਿੱਤਾ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1934 ਦਾ 1939 ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ) ਦਯਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੁਭ ਇੰਦਰਾਜ ਸਿੰਘ

ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1944 ਦਾ ਨੰਬਰ 194, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੂਈਜ਼ ਲੈਂਡ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰੇ 102 ਅਤੇ 111 ਅਤੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 1857 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 60 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਗੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸੰਪਤੀ ਹੈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸਥਾਈ ਦੂਰੀ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਗੀਂਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇੱਕ ਸਬਸਟੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ 13 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ 1944-46 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 140 ਹੈ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 25) ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 22 ਵਾਈ ਲੀਮੇਡ ਭਰਾ ਐਸ. ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਕੈਪੂਰ, ਜੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 23 ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 24 ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 24 ਨਵੰਬਰ, 1945 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਮੇਜੀਨਿਚਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਜਗੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪਾਉਣਾ ਗਲਤ ਹੈ: ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੰਬਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ ਈਅਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਵਿਖੇ। pp. 22, 25 ਅਤੇ 48. ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 8, ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਜਾਗੀਰ ਐਕਟ, 1941 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਗੀਰ ਐਕਟ 1957 ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(1) ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 372 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 60 ਸਿਰਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੇਵਲ ਸ. ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਈਮੇਜਨੀਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਸਰਕੂਲਰ, ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਸਰਦਾਰ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਲਾਲ (1) ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਤਲੁਜ ਜਗੀਰਾਂ ਅਤੇ ਫਤਹਿ ਜਗੀਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਵਿਚਲਾ ਅੰਤਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਾਸਵਰਡ ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਟੁੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਗੀਰ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 135 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਰਟਿਬਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ

ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਗਵੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਮੈਪਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਸਲੈਬਸ ਪੀ. 23. ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ, ਆਰਟਰ ਅਲ, ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 79, 81, 87 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਹੈ।, 100, 102, 101 112, 118 ਤਾਂ 151 ਵਿੱਚ 123, 141, 144, 145 ਅਤੇ 149। ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰਾ ਅਸਟੇਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। PW-13.3 ਵਿੱਚ. ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 27 ਸਿਰਫ ਜਗੀਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 13.9 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਬੇਬੀ ਕਰਮ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਕਾ ਰਤਨ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਪਕ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਗੀਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। . ਇਹ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਜਵਾਬੀ ਡੈਂਟਸ ਦੇ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-13/8, ਸ. ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ.-15 ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 106 ਅਤੇ 107, ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਢਲਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਨਿਚਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਧੀਨਗੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ.ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ.ਲਾਲ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਖੌਤੀ ਵੰਡ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਬੇਗਾਨਗੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲਣ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਜਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਗੀਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਆਮ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਗੀਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਟੁੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਮਿਸਤਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੋਣਾ। ਸ਼ਿਵ ਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਾਗੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਜੀਵਨ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਯੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਇਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਅਸਰ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਗੀਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬੇਬੀ ਕਰਨ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟਿੱਕਾ ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੀਸ-ਸਤਲੁਜ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗੀਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆ, ਜੋ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਗੀਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਦੂਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਜਗੀਰ ਸੰਪੱਤੀ ਅਟੁੱਟ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲੋੜ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਸਕੇਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਫਲੇਮ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਬਾਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਿਹਤਰ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖੋਹੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚੋ. 27 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ, ਨੁਮਾਇਸ਼ ਡੀ. 2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਉਪਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਕੱਲੇ ਇਹਨਾਂ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਜਗੀਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਲਾਲ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ।

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਲੈਸ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੰਪੱਤੀ ਲੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਲਾਲ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੈਥ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਸਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕੀਮਤ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂ ਉਪਯੋਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਡੂ 1 ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਵਿਕਰੀ ਦੇ 30 ਦੂਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਹੇਠਾਂ ਕਾਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੂਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਜੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਾਉਣਾ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਫਾਲਤੂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਖਰਚ ਦਾ ਰੋਮਾਂਚ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਟੀਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਪਿੰਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਤਨ ਅਮੇਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਅਲੀਮੀਜ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਫੈਸ ਅਤੇ ਮੈਸਨਬਲ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬਰਨਜ਼ ਅਸਟੇਟ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਜਾਗੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਧਾਰਾ 41. ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਾਲਪੁਟ (2) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਦਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਤਨ ਅਨਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ "ਬਚਾਅ" ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਗੋਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰੁਤਸੀ ਮੇਹਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਹੈ।

ਵੇਲ. XVIII-(2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

735

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਧਾਰਾ 41, ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ, ਬੇਬੀ ਕਰਨ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੰਗੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡੀਏ, ਜੇ

ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਏਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਵੇਸਲੇਪਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਦੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮੌਕੇ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਖੁਦ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਲਾਲ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਖਿਤਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ

ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਲਾਇੰਸਾਂ ਨੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਧਾਰਾ 41, ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਇਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜੋ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰਦੇਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਗੀਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਛੁਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਦੇਸੀ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 41, ਟੀ.ਪੀ. 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਫੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਸੀ।

ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾਪਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਨ 1940 ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ-ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੰਡ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਜਨਮ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੂਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁੰਵਰ ਧਾਰੂ ਇੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਸੋਹਣ ਲਾਈ (5) ਅਤੇ ਫਰਮ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਰਲੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਅਲਤਾਜ-ਉਲ-ਰਹਿਮਾਨ (6) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟਿਕਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਿਵਾਇਤੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਮ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇਪਣਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਟੁੱਟ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਮੇਜੀਨਿਚਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਖੋਜ ਮੁਦਈ ਦੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬੇਗਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਓ (7) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਗੀਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ, ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਬੇਬੀ ਕਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਦਾ ਹੱਕ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ- ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨਾਲ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੇ ਝੇਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਦੁਸ, ਜੇ. ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੰਪੱਤੀ ਅਟੁੱਟ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਈਮਜਨੀਚਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇਪਣ ਰਤਨ ਅਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਬੀ. ਕਪੂਰ ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Rupinder Kumar
Translator